

interviu _____

în acest număr _____

Gabriela DRĂGAN

Director General al Institutului European din România

Acum ceva timp vorbeai de re poziționarea și redefinirea identității instituționale a IER. Am constatat că într-adevăr după aderare IER s-a reorientat către noile priorități ce decurg din statutul României de țară membră a UE. Ne poți spune câteva gânduri privind acest aspect din viața instituțională a IER?

Coincidență fericită, primii șapte ani din existența Institutului au fost și cei în care România a cunoscut un accelerat proces de europenizare. În acești ani au început și s-au finalizat negocierile de aderare și, în mod firesc, ca o încununare a tuturor acestor eforturi, a fost semnat și Tratatul de aderare la UE. Ca atare, 2007 a marcat un punct de inflexiune, atât pentru România, în ansamblul său, cât și pentru IER, în particular, Institutul fiind, evident, parte a peisajului instituțional românesc.

România este deja membră a UE de patru ani de zile. Am devenit oare mai conștienți astăzi de ceea ce înseamnă poziția de stat membru decât eram acum patru ani? De faptul că acest statut atrage după sine nu doar drepturi, ci și obligații? Că structura specifică a procesului decizional în UE impune României, ca de altfel oricărui alt stat membru, să devină o prezență activă atât în Comisie, cât și în Consiliu și Parlamentul European? Că putem reprezenta o voce de luat în seamă numai în măsura în care demonstrăm profesionalism, coerență, determinare? Suntem oare conștienți că evoluțiile noastre la nivel comunitar ... **pag 2**

3 *Noua arhitectură a politicii de coeziune*

a Uniunii Europene: Creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii (Smart, Sustainable, Inclusive Growth)

4 *Evaluarea fondurilor structurale și de coeziune*

4 *Masă rotundă IER - Noul concept strategic al NATO - Perspective și oportunități, 29 octombrie 2010*

5 *Cum ne reprezintă europarlamentarii români în Europa*

6 *Incluziunea tinerilor pe piața muncii: a fi sau a nu fi...ocupați?*

6 *Numărul din decembrie 2010 al RJE*

9 *Noua Strategie europeană pentru comerț*

10 *Politica agricolă comună în așteptarea bugetului UE*

11 *Programul de lucru al Comisiei Europene pentru anul 2011*

analiză | opinie _____

Strategia energetică a UE – Este Europa pregătită să înfrunte provocările următorului deceniu în domeniul energiei?

Strategia energetică a Uniunii Europene a fost reactualizată, cea mai recentă versiune fiind publicată pe 10 noiembrie 2010. Documentul va fi discutat de liderii UE pe parcursul unei reuniuni la nivel înalt privind energia, planificată la Bruxelles pe 4 februarie 2011 și în cadrul căreia este de așteptat ca responsabilii europeni să se pregătească pentru a transforma strategia nou adoptată într-un cadru general al tuturor noilor politici energetice ale UE ... **pag 8**

... nu pot fi decât o reflecție a modului în care performează «actorii» naționali, atât la nivel central, cât și local? Iată, avem aici o serie de întrebări pe care le-am putea considera retorice, în fapt, ele sunt întrebări la care avem obligația să răspundem cât mai rapid astfel încât poziția României în Uniune să reflecte pe deplin locul șapte între națiunile europene, loc pe care acum îl ocupă doar în raport cu dimensiunea populației.

Ca într-un puzzle uriaș, fiecare componentă a structurii instituționale naționale, trebuie să-și găsească locul potrivit astfel încât imaginea întregului să fie una cât mai clară și cât mai coerentă. În acest uriaș puzzle instituțional, IER acoperă patru spații distincte: zona menită să permită mai buna fundamentare a politicilor naționale prin recurs la studii și analize realizate de unii dintre cei mai buni cercetători de pe piață, zona de formare și îmbunătățire a competențelor profesionale ale funcționarilor publici (și, nu

numai), zona de diseminare și dezbateri teme de interes la nivel european și național și, nu în cele din urmă, zona traducerilor relevante din jurisprudența CJCE și CEDO. La nivel de întreg însă, valoarea adăugată apare și se manifestă numai în măsura în care între părțile componente există atât compatibilitate, cât și sinergie.

Zece ani reprezintă un moment important în viața unei instituții. Cred că cititorii noștri ar dori să afle mai mult despre realizările IER de până acum.

Zece ani într-o existență umană înseamnă nu doar consumarea celor «șapte ani de acasă», perioada în care se pun bazele pentru traseul de mai târziu, dar și debutul acestui traseu. Ce au însemnat pentru Institutul European din România cei zece ani? La prima vedere, datele statistice ar putea oferi o imagine suficient de convingătoare: peste o sută de studii, analize, puncte de vedere, mii de pagini de *acquis* comunitar tradus și revizuit, mii de funcționari publici formați, sute de evenimente de comunicare (conferințe, dezbateri, mese rotunde). Și, nu în ultimul rând, o revistă dedicată afacerilor europene - *Romanian Journal of European Affairs* - ajunsă și ea la cel de-al 10-lea an de existență!

Însă, dincolo de cifre stau oamenii. Iar dincolo de cantitate, stă calitatea. Produsele Institutului oferite de-a lungul celor zece ani de activitate reflectă și ele calitatea eforturilor depuse, de cele mai multe ori ele plasându-se într-o zonă nu doar a profesionalismului, ci chiar a excelenței în domeniu. Parteneriatele realizate de-a lungul acestei perioade au reprezentat un efect dar și o cauză a bunelor rezultate obținute în timp. Vă rog să-mi permiteți să amintesc numai faptul că Institutul European din România este astăzi membru al Rețelei Europene a Institutelor pentru Politici (European Policy Institutes Network). De asemenea, nu putem ignora nici faptul că Institutul face astăzi parte din rețeaua *Friends of Europe*, fiind cotate la cinci stele de *Europe's World*, singurul jurnal independent distribuit în întreaga Europă.

În fine, valoarea proiectelor noastre a depins întotdeauna de implicarea partenerilor noștri instituționali, deopotrivă instituții ale administrației publice din România, universități

și institute de cercetare, Reprezentanța Comisiei Europene la București, ambasaderele statelor membre ale Uniunii Europene în România și, nu în ultimul rând, ONG-uri.

Însă, cu certitudine, la acest moment aniversar, și, totodată, de bilanț, gândurile noastre se îndreaptă, cu recunoștință, către toți colaboratorii și partenerii noștri care, de-a lungul acestor zece ani, ne-au fost alături, au susținut proiectele noastre și au permis Institutului să ocupe o poziție solidă în peisajul instituțional românesc! În fine, nu aș vrea să-i uit nici pe cei care astăzi nu mai sunt printre noi, foști angajați ai IER sau colaboratori, și care, sunt convinsă, de acolo de Sus, veghează asupra noastră, a tuturor!

În data de 14 decembrie va avea loc Conferința aniversară a IER ce va reuni personalități marcante ale scenei afacerilor europene din România și din UE. Ce își propune IER cu acest eveniment?

Gabriela Drăgan

este profesor universitar și prodecan al Facultății de Relații Economice Internaționale din cadrul Academiei de Studii Economice, București. De asemenea, începând cu luna ianuarie 2008, doamna Drăgan este și Directorul general al Institutului European din România. A lucrat ca economist și cercetător științific pentru Institutul de Cercetare în Electrotehnică, ca cercetător științific pentru Institutul de Economie Națională și, în perioada 2002-2006, ca director al Departamentului de Studii Europene din cadrul Institutului European din România. Este titular cursuri J.Monnet și expert în domeniul integrării europene. A publicat, în calitate de unic autor sau coautor, un număr important de cărți și articole (indexate în baze de date internaționale, diferite publicații științifice sau volume apărute în urma unor conferințe naționale sau internaționale). Este membru al Asociației Române de Studii ale Integrării Europene (ARSIE), Asociației Europene de Studii Regionale, Asociației Române de Studii Regionale, director al revistei *Romanian Journal of European Affairs*, editată de Institutul European din România (din ianuarie 2008), membru al Consiliului editorial al revistei *Romanian Economic Journal*, Facultatea de Relații Economice Internaționale (din 2008), membru al Consiliului editorial al *Bulletin of the Petroleum-Gas University of Ploiesti, Seria Științe Economice* (din 2008) etc.

Evident, ne dorim un eveniment care să treacă dincolo de simpla marcarea a celor zece ani de activitate ... Conferința aniversară a IER ne oferă, în fapt, motivația necesară de a-i aduce alături de noi pe mulți dintre cei care, în acest deceniu, au sprijinit procesul de aderare a României la UE. Ca atare, ne bucurăm că mulți dintre «actorii» politici și instituționali relevanți care au marcat traseul european al României, aniversează astăzi, împreună cu noi, cei 10 ani de existență ai IER.

Și, pentru că evenimentul nostru nu își propune să fie doar unul festiv, în cadrul conferinței vor fi supuse dezbaterii teme de maxim interes pentru actuala perioadă, precum consolidarea guvernancei economice în UE, impactul Tratatului de la Lisabona asupra instituțiilor și procesului decizional național și adâncirea procesului de integrare pe piața internă a UE. Prezența profesorului Jacques Pelkmans, de pildă, are o dublă semnificație - de prieten al IER, caruia i-a fost alături încă de la începuturile existenței sale, dar și de reputată personalitate în domeniul integrării economice europene, expert în problematica specifică a pieței interne. Recentă criză a demonstrat că există în continuare o tentație puternică, mai ales în perioade dificile, de a diminua rolul pieței unice și de a căuta refugiu în forme de naționalism economic. Intervenția profesorului Pelkmans este menită să atragă atenția asupra nivelului insuficient al pieței unice și al concurenței în numeroase state membre, cu repercusiuni asupra uniunii economice și monetare, o piață unică integrată și flexibilă reprezentând o condiție prealabilă pentru o zonă monetară optimă și un vector al îmbunătățirii productivității și competitivității în întreaga UE.

În cadrul conferinței există un moment dedicat Premiilor de excelență IER. De ce un astfel de moment? Sau cum v-a venit ideea?

V-am vorbit mai devreme despre excelența pe care Institutul European din România a reușit să o atingă prin produsele și serviciile pe care le desfășoară. Și nu cred că este cazul să fim

modești ... numeroasele semnale pozitive față de activitatea IER ne îndreptătesc să afirmăm acest lucru.

Prin urmare, am considerat că am ajuns la maturitatea la care putem recunoaște și aprecia și noi excelența ... Și nu o putem face decât în domeniul în care ne pricepem cel mai bine, și anume cel al afacerilor europene. Așa s-a născut ideea Premiilor de Excelență IER care, anul acesta, cu ocazia conferinței aniversare din 14 decembrie, vor fi la prima ediție, ediție pe care noi am dedicat-o jurnalismului.

Într-un domeniu, precum cel al afacerilor europene, care, la prima vedere, poate părea unul mai degrabă tehnic, rolul jurnalismului de calitate este unul esențial. Fără existența acelor condeie dedicate, care să aducă informația europeană mai aproape de sufletul și mintea fiecărui cititor, UE ar continua să apară drept un proiect al elitelor pentru elite, ceea ce, în fapt, părinții fondatori nu și-ar fi dorit-o. Deoarece UE trebuie să rămână o construcție democratică, în care fiecare cetățean să aibă nu doar acces la libera informare, ci să fie și parte activă a procesului de integrare, rolul mass-media, al comunicatorilor în general, este unul esențial. Presa, radioul, televiziunea, se adresează direct cetățenilor și, prin prezența lor activă, sprijină procesul de integrare. Prin informații concrete, analize, reportaje etc., toți acești «soldați» din marea armată a comunicării atât din România, cât și din UE, ajută instanțele comunitare și naționale să

nu piardă din vedere nicio clipă faptul că obiectivul final al oricăror politici, fie ele comunitare sau naționale, este cetățeanul și bunăstarea lui.

La final, ne puteți transmite câteva cuvinte despre activitatea viitoare a Institutului?

Indubitabil, în acest moment Institutul European din România dispune de un important tezaur de capital intelectual, specializat, care reprezintă un bun punct de plecare în abordarea problemelor post aderare, atât în plan teoretic cât și aplicat. Prin utilizarea cât mai eficientă a acestui capital, noul statut al României, de stat membru al UE, ar putea avea numai de câștigat. Asumarea competiției, atât pe piața internă a bunurilor, serviciilor, capitalurilor și forței de muncă, cât și pe cea a ideilor inovatoare, soluțiilor constructive, presupune o mai coerentă articulare atât la nivelul instituțiilor cât și al indivizilor. Ca atare, îmi doresc ca prin activitatea sa, Institutul să pună și el umărul la consolidarea locului și rolului României în UE, sprijinind procesul de coagulare, la nivel național, a tuturor eforturilor, experienței și expertizei acumulate până în prezent, spre binele nostru, al tuturor.

Interviu realizat de **Mădălina Magnusson**

eveniment

Noua arhitectură a politicii de coeziune a Uniunii Europene: *Creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii* *(Smart, Sustainable, Inclusive Growth)*

În data de 10 noiembrie 2010, Comisia Europeană a publicat cel de-al cincilea Raport privind coeziunea economică, socială și teritorială. Cu ocazia prezentării raportului, comisarul UE pentru politica regională, Johannes Hahn, afirma: *Constatările din acest raport și consultările care vor urma ne vor ajuta să pregătim o politică de coeziune mai bine adaptată la situația economică de azi.*

Prezentă la București la două zile după prezentarea oficială a Raportului la Bruxelles, doamna Angela Martinez Sarasola, șefă de Unitate (România) în cadrul DG Regio, a susținut, la sediul Reprezentanței CE la București, punctul de vedere al Comisiei Europene vizavi de viitorul politicii de coeziune post 2013.

Analizând evoluțiile economice și sociale semnificative petrecute în ultimii ani, coroborate cu reforma bugetului comunitar, raportul evidențiază faptul că viitoarea arhitectură a politicii de coeziune trebuie să fie în concordanță cu obiectivele Strategiei Europa 2020. O evaluare de ansamblu a situației economice, sociale și de mediu, precum și a tendințelor la nivelul regiunilor Uniunii Europene demonstrează, pe de o parte, că politica de coeziune a adus beneficii tuturor regiunilor (prin investiții directe și beneficii comerciale indirecte, prin sprijinirea priorităților cu impact

asupra întregii Uniuni, cum ar fi, de exemplu, protecția mediului, cercetarea și inovarea) și, pe de altă parte, că este necesară regândirea cadrului legislativ și de reglementare, pentru mai buna valorificare a resurselor financiare, în vederea eficientizării politicii și a obținerii unor rezultate concrete și măsurabile.

Publicarea raportului constituie punctul de pornire al unor dezbateri și consultări publice cu privire la modul în care arhitectura generală a politicii de coeziune poate asigura ca instrumentele structurale, fiecare în parte, să contribuie efectiv la atingerea obiectivelor Strategiei Europa 2020.

Și, deși pare ciudat, politica de coeziune are nevoie de susținerea noastră.

Faceți-vă auziți la Bruxelles!

Procesul de consultare a publicului se va desfășura până la data de 31 ianuarie 2011. Detalii și informații suplimentare puteți afla la adresa http://ec.europa.eu/regional_policy/consultation/5cr/index_ro.cfm.

Florentina Costache

Evaluarea fondurilor structurale și de coeziune

În data de 3 noiembrie a avut loc video-seminarul cu privire la *Raportul oficial de evaluare a fondurilor structurale și de coeziune 2007 - 2013*. Evenimentul găzduit de Hotnews.ro i-a avut ca invitați pe reprezentanți ai Ministerului de Finanțe, ai Institutului European din România, ai consultanților și ONG-urilor și a constat în dezbateră concluziilor și recomandărilor incluse în raport.

Principalele axe de discuție au fost tendința de supra-reglementare manifestată prin controlul excesiv și lipsa unei dimensionări în funcție de complexitatea sarcinilor administrative legate de achizițiile publice, managementul și controlul financiar.

S-a discutat, de asemenea și volumul scăzut al plăților efectuate până în 2009, sesizându-se faptul că ritmul actual al efectuării plăților constituie un risc major pentru atingerea țintei de absorbție totală, putându-se anticipa că, în condițiile menținerii acestui ritm, volumul rambursărilor va atinge alocarea inițială abia în anul 2020.

Între recomandările incluse în raport se numără necesitatea unei analize - în baza constatărilor evaluărilor intermediare la nivel de program operațional - a posibilităților de realocare a fondurilor pentru a contracara efectele crizei economice actuale. De asemenea, sunt necesare o analiză a capacității existente și estimate de absorbție și o analiză a volumului cererii de fonduri nerambursabile solicitate de potențialii beneficiari.

Se recomandă totodată elaborarea unor măsuri sub forma unui sistem de recompense și sancțiuni care să accelereze procesele de efectuare a plăților, fiind de dorit și scutirea IMM-urilor de obligația de a asigura garanții de pre-finanțare, care reduc lichiditățile.

Doamna Gabriela Drăgan, directorul general al Institutului European din România, a atras atenția asupra mizei discuțiilor referitoare la fondurile structurale și de coeziune. Acestea fiind alocate din bugetul comunitar, buget la care contribuie toate statele membre, interesul pentru buna cheltuire a banilor comunitari este astfel foarte ridicat.

În măsura în care absorbția de fonduri este un mijloc pentru dezvoltarea statelor și nu un scop în sine, doamna Drăgan atrage atenția și asupra necesității unei gestionări judicioase a alocării de fonduri.

Fiind de acord cu faptul că există un exces de reglementare, doamna Drăgan propune ajustarea ghidurilor pentru a le conferi unitate, realizarea de analize separate pe axe și realocări, ca și introducerea regulilor de management al personalului din domeniul privat în zona publică.

Atât raportul de evaluare cât și video-seminarul pot fi accesate pe site-ul Hotnews.ro, la adresa: <http://economie.hotnews.ro/stiri-eurofonduri-7994510-video-seminar-live-raport-oficial-evaluare-fondurilor-structurale-coeziune-2007-2013-reprezentantii-ministerului-finante-institutului-european-din-romania-consultantilor-ong-urilor-dezbat-concluziile-.htm>.

Anca Mihalache

Masă rotundă IER

„Noul concept strategic al NATO - Perspective și oportunități”, 29 octombrie 2010

În data de 29 octombrie 2010, Institutul European din România a organizat masa rotundă cu tema *Noul concept strategic al NATO - Perspective și oportunități*, evenimentul având menirea de a aduce în discuție lucrarea *Working Paper Noul concept strategic al NATO - Un test pentru relațiile transatlantice*, realizată sub egida IER în anul 2010. Dezbateră a reunit reprezentanți ai instituțiilor cu atribuții în domeniu, ai mediului academic, organizațiilor non-guvernamentale, și alți specialiști care au abordat o serie de teme importante pentru evoluția NATO, cu puțin timp înainte de reuniunea la nivel înalt a

statelor membre ale Alianței din 19-20 noiembrie de la Lisabona, prilej cu care va fi adoptat Noul document strategic al NATO.

Printre elementele evidențiate de vorbitori menționăm necesitatea corelării realităților actuale din sfera securității cu pregătirea pentru provocările viitoare, lecțiile desprinse din contexte deosebite de securitate precum Afganistanul, echilibrarea obiectivelor de descurajare a unor potențiali agresori cu cele menite să asigure garanții de securitate credibile statelor membre dar și principalilor parteneri ai Alianței nord-atlantice,

continuarea dialogului strategic cu Rusia precum și reforma NATO în actualul context financiar dificil. Au fost totodată puse în discuție aspecte privind opțiunile de securitate ale Alianței și opiniile divergente ale acestora cu privire la o serie de inițiative, printre care și un sistem de securitate european care să cuprindă elemente de apărare anti-rachetă, corelat cu asigurări pentru partea rusă în ceea ce privește caracterul pur defensiv al instalațiilor. S-a subliniat cu acest prilej necesitatea armonizării poziției Franței cu cea a Germaniei în ceea ce privește sistemul de apărare anti-rachetă precum și importanța menținerii unui echilibru între componenta de descurajare nucleară și asigurarea partenerilor estici ai Alianței. Obiectivul descurajării rămâne la fel de important

ca și până acum, nuanța fiind aceea că țintele cărora aceasta li se adresa sunt altele față de cele de acum un deceniu, fapt care susține necesitatea actualizării conceptului strategic al Alianței.

Nu în ultimul rând, așa cum a reieșit atât din discuțiile purtate cât și din argumentele aduse de către participanții la masa rotundă, NATO manifestă o preocupare crescândă pentru intensificarea dialogului politic și strategic cu actori internaționali precum China și statele din Asia de sud-est.

Agnes Nicolescu

Cum ne reprezintă europarlamentarii români în Europa

Pe 1 noiembrie a.c. la sediul IER a avut loc conferința cu tema „Europarlamentarii români: cum ne reprezintă în Europa”. Evenimentul, realizat în parteneriat cu Institutul European din România a prilejuit lansarea unui studiu realizat de Institutul European pentru Democrație Participativă - Qvorum, un raport elaborat cu privire la activitatea reprezentanților României în forul legislativ european.

Studiul face parte din programul „Europarlamentarii la raport” pe care Institutul Qvorum l-a lansat în martie 2009, care constă într-o serie de rapoarte de monitorizare pentru perioada 2009 - 2014. Proiectul este finanțat de guvernul Islandei, al Principatului Liechtenstein și al Norvegiei prin Mecanismul Financiar al Spațiului Economic European.

Conferința a ocazionat prezentarea concluziilor studiului privind analiza de ansamblu a activității delegației României în Parlamentul European, precum și a comportamentului la vot al eurodeputaților

români pentru unele dintre cele mai importante și recente propuneri de rezoluție. Un studiu similar privind activitatea europarlamentarilor români în legislativul european a fost lansat de către Institutul Qvorum în luna mai a acestui an.

În cadrul evenimentului au avut intervenții Gabriela Drăgan, directorul general al IER, Adina Vălean, MEP (ALDE), Rovana Plumb, MEP (S&D), Mariana Nițelea, Director al Biroul Consiliului Europei în România, Florin Sari, din cadrul Biroului București al Konrad-Adenauer-Stiftung, Eliza Iatesen de la Centrul de Informare EUROPE DIRECT CENTRAS București și Gabriel Trăistaru, Europuls Bruxelles. Discuțiile au fost moderate de Doru Frățescu, Director al Institutului Qvorum.

Raportul conține statistici și analize din care putem concluziona că activitatea europarlamentarilor români în actuala legislatură este încă nesatisfăcătoare. Prezența delegației României la ședințele plenare ale Parlamentului European rămâne în continuare scăzută, în raport cu delegațiile din celelalte state membre, în timp ce prezența individuală a celor mai mulți deputați români este în ușoară creștere. Referitor la activitățile de substanță, deși există un trend crescător, eurodeputații români se află încă în partea a doua a clasamentului. Iată câteva exemple de raportori români pentru inițiative importante din cadrul PE:

Inițiativă	Raportor
Rețeaua feroviară europeană pentru un transport de marfă competitiv	Marian Jean Marinescu (PPE)
Regulament al Consiliului privind informarea Comisiei cu privire la proiectele de investiții în infrastructura energetică din cadrul Uniunii Europene	Adina Vălean (ALDE)
Directiva concediului maternal	Rovana Plumb (S&D)

Pentru textul integral al studiului, accesați http://www.qvorum.ro/publications/Europarlamentarii%20la%20raport_vol%20II.pdf.

Mădălina Magnusson

Incluziunea tinerilor pe piața muncii: a fi sau a nu fi...ocupați?

În data de 19 noiembrie 2010, IER, în parteneriat cu Fundația pentru Educație și Dezvoltare Economico-Socială - IRECSO, au organizat dezbateră publică cu tema *Incluziunea socială a tinerilor pe piața muncii: a fi sau a nu fi ... ocupați?*

Inițiativa vine în continuarea cercetării desfășurate de ANBCC în luna mai 2010, prin proiectul „Întărirea capacității societății civile de a promova inițiative pentru incluziune socială”. Cercetarea a folosit atât o abordare calitativă (72 focus-grupuri cu tineri) cât și una cantitativă (cercetare pe bază de chestionar).

Analiza datelor prelevate acoperă mai multe arii referitoare la poziția tinerilor față de piața muncii. Într-o primă instanță, tinerii au așteptări mari înainte de a pătrunde pe piața muncii, dar se adaptează repede la condițiile reale de muncă, în momentul în care sunt confrunțați cu realitatea. În ceea ce privește sursele de informare pentru obținerea unui loc de muncă, ei apelează din ce în ce mai rar la agențiile de

plasare a forței de muncă, bazându-se pe posibilitățile proprii de informare.

Dezbateră din 19 noiembrie a oferit dreptul la replică instituțiilor și agențiilor de plasare a forței de muncă, luând cuvântul, în cadrul prezentărilor, Valentina Vasile (Director Științific al Institutului de Economie Națională), Constantin Viorel Mihai (Director adjunct al Centrului Național pentru Dezvoltarea Învățământului Profesional și Tehnic), Gabriela Drăgan (Director General al Institutului European din România), Iorga Adriana (Director Executiv al Agenției Municipale pentru Ocuparea Forței de Muncă, București), Cristian Pârvan (Secretar General al Asociației Oamenilor de Afaceri din România), Maria Pădure (Vice-Președinte al ANOSR) și Georgiana Neculau (asistent de cercetare, coautor al studiului ANBCC).

Principalele subiecte dezbătute au fost inițiativele de integrare a tinerilor, de îndrumare în carieră și asigurare a unei educații eficiente, Valentina Vasile afirmând că o bună educație nu constă în acumularea de cunoștințe, ci de competențe. O inițiativă validă de includere a tinerilor pe piața muncii a fost declarat stagiul de practică, Viorel Constantin întărind poziția POSDRU de sprijin pentru conștientizarea și mediatizarea programelor de implicare a studenților în pregătire practică. O altă problemă care s-a pus în dezbateră este aceea a numărului din ce în ce mai ridicat al tinerilor care aleg să plece în străinătate, în condițiile în care în țară nu își pot valorifica potențialul.

În concluzie, instituțiile reprezentate la această dezbateră se arată deschise provocării integrării studenților. „Vrem tineri, dar vrem ca aceștia să dorească să muncească, vrem să aibă competențele de pe diplomă și să fie dispuși să învețe”, a subliniat Cristian Pârvan.

Ioana Diaconu

publicație

Numărul din decembrie 2010 al RJE

În numărul din decembrie al RJE diverși cercetători analizează subiecte de un deosebit interes pentru specialiștii în afaceri europene precum cadrul de cooperare regională, poziția partidelor politice turce față de UE, condiționalitatea din cadrul PEV, europenizarea politicii externe a României, sistemul european de achiziție a armamentului, relația dintre cunoștințele politice și încrederea în UE la nivelul cetățenilor României și interconexiunea dintre infrastructurile critice românești și cele europene.

Alina Homorozean, masterandă la Universitatea de Tehnologie și la Universitatea de Științe Aplicate, ambele din Dresda, s-a axat pe două chestiuni de cercetare complementare privind cooperarea regională în zona Mării Negre. Autoarea analizează ordinea regională și viitorul său în regiune, precum și contribuția actuală a celor mai semnificative inițiative de cooperare, respectiv Dimensiunea nordică și Asia de sud-est. Autoarea susține de asemenea că

o posibilă soluție strategică pentru dezvoltarea cu succes a politicilor constă în crearea unui pachet integrat privind cooperarea regională, care să funcționeze pe principiile cooperării cu viteze diferite și pe mai multe dimensiuni în diferite domenii de politică. În opinia Alinei Homorozean, cadrul de cooperare în zona Mării Negre ar trebui să se concentreze pe patru piloni principali: economia, mediul, buna guvernare și securitatea.

Al doilea articol prezentat în acest număr este scris de **dl Mehmet Bardakçi**, asistent universitar la Departamentul de Relații Internaționale din cadrul Universității İzmir Gediz, care analizează dacă euroscepticismul care se manifestă în sistemele de partide din statele candidate la UE din Europa Centrală și de Est se poate regăsi și în politica turcă. **dl Bardakçi** încheie referindu-se la fenomenul euroscepticismului care nu face nicio distincție între familiile de partide. Potrivit autorului, atunci când se compară cazul Turciei cu euroscepticismul manifestat la nivel de partid din țările candidate din Europa Centrală și de Est, fenomenul de euroscepticism din Turcia apare ca „o componentă minoritară”.

De asemenea, o scurtă trecere în revistă a condiționalității în politica europeană de vecinătate este prezentată de **Oana Mocanu**, doctor în Afaceri Internaționale și Economie și coordonator de proiect în cadrul Serviciului de Analiză și Studii Europene al Institutului European din România. Autoarea explorează diferite opinii cu privire la efectul potențial al mecanismului de condiționalitate în cadrul politicii europene de vecinătate (PEV). În plus, autoarea menționează că aceasta depinde de angajamentul țărilor partenere în cadrul PEV față de valorile, obiectivele și proiectele promovate de politică, dar mai ales de capacitatea UE de a înlocui stimulentele tradiționale al aderării cu o alternativă adecvată, în special în termeni economici, financiari, sociali și de securitate.

Liliana Popescu, conferențiar universitar la Școala Națională de Studii Politice și Administrative, Facultatea de Științe Politice, cu doctorat susținut la Universitatea din Manchester, analizează diferite aspecte ale europenizării politicii externe a României: socializarea elitelor, reorganizarea birocratică, adaptarea instituțiilor și politicilor la cerințele și exigențele politicii externe și de securitate comună (PESC) a UE, proiectarea intereselor naționale în agenda și deciziile PESC. **Dna Popescu** concluzionează prin faptul că în ciuda timpului scurt care s-a scurs de la aderarea României la UE, România a parcurs un proces remarcabil de adaptare națională în domeniul politicii externe. Mai mult, europenizarea politicii externe a României este un proces cu elemente contradictorii, caracterizat de succese în proiectarea interesului național, dar și de rămăneri în urmă și inerție în organizarea birocratică.

Sergiu Gherghina, cercetător la Institutul de Științe Politice din cadrul Universității Leiden a desfășurat cercetări asupra dovezilor empirice privind relația dintre cunoștințele politice și încrederea în UE a cetățenilor din România în perioada 2002-2009. Pentru această cercetare **dl Gherghina** a folosit date individuale din țările candidate (2001-2004) și eurobarometre standard (2005-2009). Din această analiză se poate sintetiza faptul că o mai mare cunoaștere a problematicii UE fundamentează sprijinul în favoarea acesteia și diminuează riscul de a asista la scăderi dramatice ale acestui sprijin. În plus, la nivel empiric, cercetarea arată că cetățenii dintr-un nou stat membru pot sprijini și mai mult UE atunci când știu mai multe despre aceasta.

Cristian Iordan, doctor în științe politice la Universitatea din București în domeniul Securității și Apărării Europene, a elaborat un articol despre sistemul european de achiziție a armamentului ca o condiție pentru o politică de securitate și apărare comună solidă și eficientă în Europa. Articolul își propune să demonstreze, având în vedere recente evoluții în domeniu, provocările majore și elementele statistice privind apărarea, bugetele pentru investiții și cercetare: în primul rând, că procesul de standardizare și armonizare la nivel european sunt etape necesare pentru crearea unui sistem european de achiziții în domeniul apărării și, în al doilea rând, legătura dintre acest sistem și PESA. Autorul propune o piață comună pentru echipamentele de apărare care va beneficia de o politică comună de sprijin și de control al exporturilor care nu se limitează la transferurile intracomunitare.

Ultima lucrare prezentă în acest număr al RJEA abordează infrastructurile critice din România. Autorul, **Dan Fifoiu**, deține două masterate, unul în Managementul activității de informații pentru securitate națională și altul în Analiza informațiilor, la Facultatea de Sociologie și Asistență Socială din cadrul Universității București. Potrivit **dlui Fifoiu**, situația actuală din țara noastră corespunde standardelor internaționale și europene și permite punerea în aplicare a măsurilor specifice pentru protecția infrastructurilor critice sub forma unui plan național unitar. România se situează la un nivel de dezvoltare care corespunde cu integrarea în spațiul european a infrastructurilor critice și are un rol important în elaborarea viitoarelor strategii ale UE.

Articolele pot fi consultate integral pe pagina dedicată publicației **Romanian Journal of European Affairs**, www.ier.ro/rjea.

Mădălina Magnusson

Strategia energetică a UE – Este Europa pregătită să înfrunte provocările următorului deceniu în domeniul energiei?

Comunicarea adoptată pe 10 noiembrie, intitulată **O strategie pentru o energie competitivă, durabilă și sigură**¹, subliniază faptul că chestiunea energetică este una dintre cele mai mari provocări pe care trebuie să le înfrunte Europa. Activitățile care trebuie întreprinse nu sunt deloc simple, într-un context economic și financiar nefavorabil punerii în aplicare a investițiilor necesare în domeniul energiei în următorul deceniu. Un alt element care trebuie luat în considerare este faptul că emisiile aferente sectorului energiei reprezintă aproape 80% din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră din UE. Pentru a contracara aceste evoluții, sunt necesare investiții de aproximativ o mie de miliarde de euro în domeniul energiei, în vederea diversificării actualelor resurse de energie. Politica UE în domeniul energiei a pornit de la obiectivul asigurării unei continuități a produselor și serviciilor energetice pentru consumatorii europeni atât privați, cât și industriali, la prețuri accesibile. Așa cum se precizează în Tratatul de la Lisabona², Europa urmărește în esență următoarele obiective în termeni de politică energetică: *siguranța aprovizionării, competitivitatea și dezvoltarea durabilă*.

Totuși, la o privire mai atentă, ultimele două obiective apar în mod deosebit ca ținte dificil de atins, având în vedere că ultimele valuri de extindere ale UE au inclus țări membre cu infrastructură învechită, fără a mai menționa economiile energetice mai puțin competitive. În același timp, noua strategie energetică ține seamă de faptul că obiectivele ambițioase privind energia și schimbările climatice stabilite pentru a fi realizate până în 2020 - care vizează reducerea cu 20% a emisiilor de gaze cu efect de seră, creșterea la 20% a ponderii energiei din surse regenerabile și îmbunătățirea cu 20% a eficienței energetice - au puține șanse să fie atinse. Obiectivele UE privind energia și schimbarea climatică au fost incorporate în Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii³ și în inițiativa de referință a Consiliului European intitulată **O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor**.

Barometrul independent **Renewable Energy Attractiveness Index**⁴ din 2010 consideră că Statele Unite și China sunt cele mai bune oportunități de investiții în domeniul energiei din surse regenerabile, fapt care pentru Europa se traduce în nevoia de mai multe stimulente. Unul dintre principalele obstacole în atingerea obiectivelor UE în termeni de eficiență energetică este fragmentarea pieței interne a energiei. Mai mult, siguranța furnizării energiei către piața internă este subminată de întârzierile din investiții și în ceea ce privește progresul tehnologic. ENTSO-Electricity estimează că în următorii zece ani UE ar trebuie să construiască sau să reabiliteze 30 000 km de cabluri de rețea⁵. Piețele fragmentate nu numai că subminează siguranța aprovizionării cu energie, dar limitează în același timp și beneficiile unei piețe competitive în acest domeniu.

Potrivit Comunicării „Energie 2020”, în prezent aproape 45% din producția europeană de energie electrică se bazează pe surse de energie cu emisii reduse de carbon, în principal energia nucleară și hidroenergia. Alte elemente subliniate sunt slaba calitate a Planurilor naționale de acțiune în domeniul eficienței energetice, elaborate de statele membre din 2008 și faptul că eficiența energetică în domeniul transporturilor a rămas în urmă. Cu alte cuvinte, Europa este încă departe de atingerea obiectivului stabilit referitor la eficiența energetică. Comunicarea menționată atrage de asemenea atenția asupra faptului că, în ciuda gravelor crize în aprovizionarea cu gaze care au dezvăluit vulnerabilitățile Europei, nu există încă o strategie comună în relația cu țările partenere, furnizoare sau de tranzit.

Totuși, la Conferința europeană de toamnă privind gazele (EAGC) desfășurată recent la Berlin, comisarul european pentru energie, Günther Oettinger, a remarcat în fața celor 350 responsabili din industria gazului prezenți la reuniune că gazul este fundamental în structura surselor de energie ale Europei și va continua să fie fundamental în „deceniile care vor urma”⁶. Mai mult decât atât, comisarul pentru energie a subliniat că fiecare regiune a UE ar trebui să aibă acces la cel puțin trei surse diferite de gaze, astfel încât să se evite crizele similare celei apărute la începutul anului 2009, când o parte din Europa Centrală și de Est a fost lăsată fără gaze. Pentru atingerea acestei ținte, Europa are nevoie de noi conducte, în vederea asigurării diversificării importurilor, precum și de investiții noi în conexiunile transfrontaliere. Comisarul Oettinger a identificat de asemenea direcția specifică în care sunt necesare noi investiții în domeniul gazelor:

- interconexiunile care leagă țările baltice de piețele vest-europene de gaze naturale
- o conductă de gaz care leagă rezervele din Marea Caspică de Europa (așa numitul „coridor sudic”)
- o legătură între nord și sud pentru a elimina strangulările din Europa Occidentală.

Potrivit Agenției Internaționale a Energiei, gazul va fi singurul combustibil fosil pentru care cererea va fi mai mare în 2035 decât în 2008, dar acest lucru nu reprezintă chiar un motiv de bucurie pentru experții din sectorul energetic, întrucât reprezentanții marilor companii europene de gaze nu consideră necesar să investească în proiecte de infrastructură de amploare. În opinia lui Ștefan Nicola⁷, aceasta are legătură cu investițiile de miliarde de euro efectuate de Comisia Europeană pentru a stimula utilizarea surselor de energie regenerabile.

În lumina acestor elemente, strategia Uniunii Europene în domeniul energiei este încă departe de a putea răspunde în mod adecvat nevoilor energetice ale continentului, în ciuda faptului că Uniunea rămâne cel mai mare importator de energie din lume.

Agnes Nicolescu

¹ Bruxelles, 10.11.2010, COM (2010) 639 final, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0639:FIN:EN:DOC>.

² Tratatul de la Lisabona, articolul 194 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

³ Comunicarea Comisiei (doc. 7110/10 din 5 martie 2010).

⁴ Barometrul „Renewable Energy Attractiveness Index” din 2010, ediția 26, august 2010.

⁵ Bruxelles, 10.11.2010, COM (2010) 639 final, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0639:FIN:EN:DOC>

⁶ Ștefan Nicola, „Industria gazelor în Europa, profund divizată cu privire la viitor”, *European Energy Review*, <http://www.europeanenergyreview.eu/index.php?id=2554>

⁷ Idem 6.

Noua Strategie europeană pentru comerț

Creșterea Europei și a rolului ei global

În noiembrie, Comisia a lansat o nouă strategie pe aceeași linie cu Strategia UE 2020 și care are ca obiectiv redresarea economică a Europei, creșterea economică și crearea de locuri de muncă. Comunicarea, cu titlul **Comerț, creștere și afaceri internaționale**¹ prezintă politica comercială ca o componentă de bază a Strategiei UE 2020.

În aceeași zi, Direcția Generală pentru Comerț a lansat rezultatele unui studiu Eurobarometru² privind comerțul, o consultare a opiniei publice care a contribuit la reînnoirea strategiei privind politica comercială. În opinia comisarului pentru comerț, dl Karel De Gucht³, „comerțul are un rol cheie în redresarea economică și... trebuie să intensificăm eforturile pentru ca acesta să genereze o creștere mai mare și mai multe locuri de muncă în anii următori”⁴.

Conform domnului De Gucht, propunerea contribuie la planul UE 2020 pentru a asigura că comerțul funcționează în Europa, pentru fiecare cetățean european și funcționează pentru a reface încrederea, creșterea economică și crearea de locuri de muncă. Pe scurt, documentul recent emis, are ca obiectiv consolidarea cadrului instituțional care va face ca vocea comerțului european să fie mai clară și mai distinctă pe plan internațional. Este bine cunoscut faptul că economia europeană este una dintre cele mai mari din lume și că suntem cel mai mare exportator; în plus, UE este cel mai important furnizor și gazdă pentru ISD (Investițiile Străine Directe). Acest lucru este de asemenea reflectat de opinia publică care consideră că UE ar obține beneficii majore din comerțul internațional și produsele europene sunt competitive la nivel global.

Este evident faptul că schimburile comerciale libere generează creștere economică, beneficii pentru consumatori, locuri de muncă mai multe și mai bune. (În prezent peste 4,6 milioane de europeni lucrează pentru companii americane sau japoneze.) Din datele statistice rezultă că aproape 36 milioane de angajați obțin beneficii din comerțul internațional. Prin urmare, este important ca UE să strângă relațiile comerciale și de investiții cu marii parteneri comerciali, Statele Unite, China, Japonia și Rusia.

În plus, comunicarea va oferi o mai mare transparență și legitimitate politicii comerciale europene și, în noul cadru instituțional al Tratatului de la Lisabona, va da o voce nouă Parlamentului European în problemele comerciale. Noua strategie ar trebui văzută ca un element cheie al dimensiunii externe a Strategiei Europa 2020 dar totodată ar trebui să devină o dovadă mai clară a statutului Europei de actor cu autoritate în relațiile comerciale globale.

În plus, documentul a fost elaborat cu datele furnizate într-o consultare publică⁵ cu societatea civilă și cu părțile interesate, precum și cu Parlamentul European și statele membre.

În esență, comunicarea stabilește cum intenționează Comisia să își dezvolte politicile comerciale și de investiții pentru a ajunge la o creștere durabilă. În continuare, Direcția Generală pentru Comerț își propune încheierea rundei de negocieri de la Doha până la sfârșitul anului viitor.

Totodată, Comisia intenționează să alcătuiască un grup cuprinzând personalități din țările dezvoltate și din cele în curs de dezvoltare, care să propună recomandări independente în ceea ce privește viitorul comerțului global și al Organizației Mondiale a Comerțului.

UE urmărește de asemenea să înregistreze progrese semnificative în negocierile comerciale bilaterale în curs și să continue negocieri cu vecinii săi pentru a aprofunda piața unică.

Agenda Comisiei pentru anul 2011

Pentru a avea o imagine de ansamblu cu privire la utilitatea acestui document, este important să subliniem Agenda Comisiei pentru anul 2011 în domeniul comerțului:

- O propunere legislativă pentru un instrument european util accesului la piața achizițiilor publice în țările dezvoltate și marile economii emergente;
- O nouă politică europeană de investiții având ca obiectiv încheierea de dezbateri cu statele membre și Parlamentul European;
- Reglementări pentru bunuri și servicii - privind modalitățile de dezvoltare a susținerii reciproce în contextul unei piețe libere;
- Reforma SGP pentru țările în curs de dezvoltare prin adoptarea unei comunicări a Comisiei cu privire la comerț și dezvoltare;
- Cartea verde pentru îmbunătățirea sistemului european de control al exportului;
- Comunicare pentru sprijinirea IMM-urilor care doresc să dezvolte activități internaționale.

COMERȚUL EUROPEAN ÎN DATE ȘI CIFRE⁶

- UE - cel mai mare grup comercial din lume
  - o 1,6 trilioane EUR în 2009 - exporturi de bunuri și servicii, aprox. 13% din PIB-ul UE
  - o 1,6 trilioane EUR în 2009 - importuri de bunuri și servicii comerciale
- UE - cel mai mare importator de produse agricole din țările în curs de dezvoltare
  - o 53 miliarde EUR anual (2006 - 2008)
- UE - prima destinație a Investițiilor Străine Directe
  - o atrage 221,7 miliarde EUR în 2009
- până în 2015, 90% din creșterea economică mondială va fi generată în afara Europei
- UE - cotă de 17,5% în comerțul mondial.

Mădălina Magnusson

¹ **Comerț, creștere și afaceri internaționale**, Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Bruxelles, 9 noiembrie 2010, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0612:FIN:ro:PDF>

² Special Eurobarometer 357 http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2010/november/tradoc_146945.pdf

³ http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/degucht/multimedia/video/#video-13

⁴ Karel De Gucht, comisar european pentru comerț, “A renewed trade strategy for Europe: Speaking points”, http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2010/november/tradoc_146984.pdf

⁵ Consultare publică asupra unei viitoare politici comerciale http://trade.ec.europa.eu/consultations/?consul_id=144

⁶ MEMO 10 (Brussels, 9 November 2010), **Trade, Growth and World Affairs** http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2010/november/tradoc_146981.pdf

POLITICA AGRICOLĂ COMUNĂ ÎN AȘTEPTAREA BUGETULUI UE

Articolul 39 (ex-articolul 33 TCE) din versiunea consolidată a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene¹ preia ca atare textul din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene din 1957:

“Politica agricolă comună are ca obiective:

- (a) creșterea productivității agriculturii prin promovarea progresului tehnic, prin asigurarea dezvoltării rașionale a producției agricole, precum și prin utilizarea optimă a factorilor de producție și, în special, a forței de muncă;
- (b) asigurarea în acest fel a unui nivel de trai echitabil pentru populația agricolă, în special prin majorarea venitului individual al lucrătorilor din agricultură;
- (c) stabilizarea piețelor;
- (d) garantarea siguranței aprovizionărilor;
- (e) asigurarea unor prețuri rezonabile de livrare către consumatori.”

Cu toate acestea, condițiile actuale au impus o regândire și o reformă a politicii agricole comune (care, în urma modificărilor aduse de Tratatul de la Lisabona, include și politica din domeniul pescuitului). Ideile generale ale reformei preconizate de Comisia Europeană au fost prezentate de către comisarul pentru agricultură și dezvoltare rurală, Dacian Cioloș, în fața Comisiei pentru Agricultură a Parlamentului European, joi 18 noiembrie, textul comunicării putând fi consultat online². Interesul pentru acest document a fost marcat atât de interpelările din PE, cât și de reacțiile presei europene.

Securitatea alimentară va deveni o problemă globală până în 2025, estimează experții. Constatând de asemenea faptul că în 2010 peste o jumătate de miliard de persoane cunosc penuria de apă potabilă și de pământ cultivabil, aceștia consideră că în 2025 numărul persoanelor confruntate cu lipsa de pământ cultivabil va atinge cifra de 1,4 miliarde³. Lipsa resurselor de apă duce la lipsa hranei, cu atât mai mult cu cât în prezent 40% din hrană este produsă cu ajutorul irigațiilor.

Pentru a răspunde neliniștilor provocate de aceste previziuni și pentru a consolida rezultatele deja obținute în domeniu, Comisia Europeană a elaborat acest document de orientare, care reflectă noua reformă în domeniul politicii agricole comune (PAC). Așa după cum se arată în comunicare, textul reflectă o activitate susținută de elaborare și reformă a politicii agricole comune: Consiliul a discutat reforma pe parcursul a patru președinții consecutive. Comisia a lansat în prealabil o dezbatere publică (în prima parte a anului 2010), urmată de o conferință (în iulie 2010). La rândul său, Parlamentul European a adoptat un raport privind PAC după 2013 și legătura acesteia cu strategia Europa 2020. Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor și-au făcut cunoscută poziția prin documente specifice.

Admițând structura bazată pe doi piloni separați, care să se completeze dar să nu se suprapună, propunerea de reformă se organizează în jurul a trei mari opțiuni de politică generală, definite ca „potențialele direcții ale căror impacturi vor fi

analizate înaintea luării unor decizii definitive”:

1. introducerea unor schimbări suplimentare treptate ale cadrului de politică actual;
2. revizuirea majore ale politicii pentru a se asigura faptul că aceasta devine mai sustenabilă și că se obține un echilibru mai bun între diferitele obiective ale politicii, între agricultori și între statele membre;
3. reformă mai amplă a PAC, cu o concentrare mai puternică asupra obiectivelor referitoare la mediu și la schimbările climatice și o renunțare treptată la ajutorul pentru venit și la majoritatea măsurilor de piață.

Oricare ar fi opțiunea care va fi adoptată în urma studiilor de impact, documentul declarativ al Comisiei enunță totuși că vor fi urmărite trei obiective viitoare ale PAC, prin menținerea sprijinului public acordat sectorului agricol și zonelor rurale. Această afirmație a stârnit comentarii vii în PE, cu atât mai mult cu cât bugetul UE și ponderea PAC în acest buget nu sunt încă stabilite, ci vor fi cunoscute abia în a doua jumătate a anului 2011.

Cele trei **obiective** au fost formulate în acord cu Strategia Europa 2020 și sunt următoarele:

1. producția alimentară fiabilă;
2. gestionarea durabilă a resurselor naturale și politicile climatice;
3. dezvoltarea teritorială echilibrată.

Comunicarea Comisiei este un text care marchează o transformare a cadrului politicii agricole comune prin înșăși înlocuirea celor cinci obiective clasice din tratate (păstrate neschimbate din 1957 până în 2007) cu trei obiective total diferite, care țin seama de modificările globale și de faptul că a fi competitiv este mult mai important decât a fi pur și simplu productiv. Anul 2011 va demonstra, în urma studiilor de impact ce se vor realiza, dacă viitoarele propuneri legislative (directive, regulamente) ale Comisiei în domeniu vor fi acceptate de Parlamentul European și de Consiliu pentru a deveni instrumentele reformei.

Conf. univ. dr. Mariana Bara

¹ JO C 83, anul 53, 30 martie 2010.

² Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - PAC în perspectiva anului 2020: Cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii, http://ec.europa.eu/agriculture/cap-post-2013/communication/com2010-672_ro.pdf

³ http://www.foia.cia.gov/2025/2025_Global_Governance.pdf

Programul de lucru al Comisiei Europene pentru anul 2011

Președintele Comisiei Europene, José Manuel Barroso, în cadrul *Discursului privind Starea Uniunii*¹, susținut public în 7 septembrie 2010 a prezentat principalele obiective politice și economice ale Uniunii Europene pentru anul următor. După o serie de dezbateri în interiorul instituțiilor europene, aceste propuneri s-au materializat într-o serie de acțiuni concrete prezentate la sfârșitul lunii octombrie 2010 în cadrul Programului de lucru al Comisiei pentru anul 2011.

Activitățile principale ale Comisiei sunt astfel centrate în jurul a cinci elemente cheie, elemente influențate de criza economică și de schimbările structurale suferite de Uniune cu prilejul adoptării Tratatului de la Lisabona:

- A. abordarea crizei economice și crearea dinamismului necesar redresării economice;
- B. relansarea creșterii ocupării prin accelerarea agendei de reforme Europa 2020;
- C. crearea spațiului de libertate, justiție și securitate;
- D. lansarea negocierilor pentru un buget UE modern;
- E. exercitarea influenței UE pe scena mondială.

Avem de-a face cu un program ambițios, menit să rezolve provocările economice și sociale cu care se confruntă Uniunea și să-i ofere un plus de vizibilitate pe scena internațională. Programul de lucru pe 2011 este totodată primul program „care va fi adoptat în conformitate cu noul ciclu de programare inițiat prin orientările politice ale președintelui Comisiei și prezentat în Acordul-cadru între Parlamentul European și Comisie”².

În conformitate cu prevederile versiunii consolidate a Tratatului privind Uniunea Europeană referitoare la „promovarea progresului economic și social” al popoarelor europene prin combaterea „excluziunii sociale” și favorizarea „justiției și progresului social”³, accentul cade pe relansarea economică, înțelegându-se ca o sporire a ratei ocupării. În scopul consolidării guvernantei economice în prima jumătate a anului 2011, va fi lansat Semestrul european de coordonare a politicilor economice și sociale.

Obiectivele Strategiei Europa 2020 vor juca un rol crucial în acest proces, fiind totodată elementele de referință în Analiza anuală a creșterii economice, ce urmează a fi adoptată în ianuarie 2011.

Măsurile economice vor fi completate de o serie de reglementări mai stricte în domeniul financiar, reglementări menite să asigure o protecție suplimentară micilor investitori și consumatorilor obișnuiți.

Orice creștere va trebui să respecte două elemente esențiale: să fie inteligentă și durabilă. Anul 2011 trebuie să fie anul în

care inițiative emblematiche Europa 2020 cum ar fi **Tineretul în mișcare** și **Agenda digitală** urmează a fi puse în aplicare. O altă inițiativă emblematică care va fi lansată în anul următor va fi aceea cu privire la **Utilizarea eficientă a resurselor**, menită a facilita tranziția către o societate cu emisii reduse de carbon.

Economia nu reprezintă însă totul. Comisia Europeană recunoaște importanța drepturilor negative și implicit decalajele existente între drepturile înscrise în tratate și realitate, între așteptări și teorie. Piața unică presupune existența unui sistem juridic unitar, un pas corect în această direcție fiind lansarea dreptului contractual european. Justiția se dovedește adesea un sistem complicat, cu reguli proprii în care pot apărea abuzuri. Fidelă misiunii sale, Comisia dorește să protejeze drepturile victimelor criminalității. Acest aspect reprezintă o vulnerabilitate în multe sisteme juridice europene, victimele infracțiunilor beneficiind de o protecție redusă sau uneori de nicio protecție în fața acțiunilor de intimidare întreprinse de suspecți.

Crearea noilor structuri de acțiune externă ale UE permite, în teorie cel puțin, promovarea unei politici externe comune și coerente. Comisia va trebui să dea dovadă de responsabilitate în folosirea instrumentelor de care dispune. O politică comercială globală se poate dovedi un atu prețios în cadrul Strategiei Europa 2020, Comisia intenționând adoptarea unor măsuri menite să stimuleze poziționarea întreprinderilor europene pe piața mondială. Politica de vecinătate precum și procesul de extindere vor continua să fie în centrul atenției, fiind vorba despre procese continue, esențiale pentru Uniune.

Vara anului 2011 se anunță a fi o perioadă importantă pentru bugetul comunitar, întrucât în iunie 2011 Comisia va publica cadrul său financiar multianual pentru perioada de după 2013, cadru menit a favoriza modernizarea instrumentelor politice și economice europene.

Totodată, al doilea semestru al anului 2011 va fi perioada apariției propunerilor legislative detaliate în domeniul marilor politici precum agricultura, pescuitul și politica de coeziune.

Programul de lucru al Comisiei este însoțit de patru anexe care detaliază propunerile sale:

- a) Anexa I - o listă de 40 de inițiative strategice pe care Comisia intenționează să le prezinte în 2011;
- b) Anexa II - o listă cu alte 140 de posibile inițiative;
- c) Anexele III și IV - o listă de propuneri de simplificare și de retragere⁴.

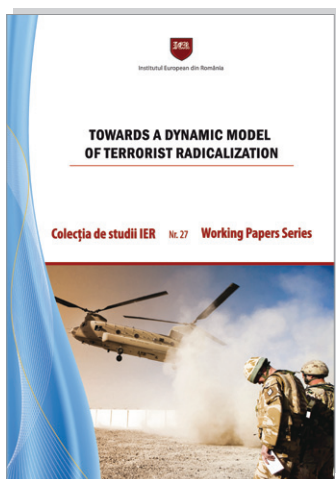
Mihai Sebe

¹ http://ec.europa.eu/romania/news/070910_discurs_barroso_ro.htm.

² Disponibil online la adresa http://ec.europa.eu/atwork/programmes/docs/cwp2011_ro.pdf Consultat pe 18.11.2010

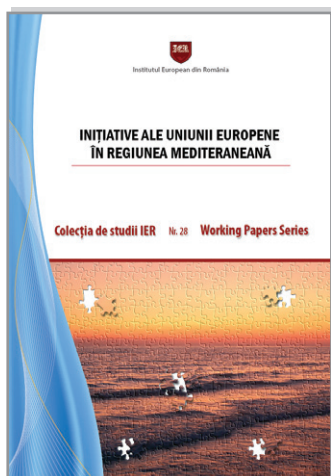
³ Disponibil online la adresa <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0013:0046:RO:PDF> Consultat pe 14.11.2010

⁴ Disponibil online la adresa http://ec.europa.eu/atwork/programmes/docs/cwp2011_annex_en.pdf Consultat pe 18.11.2010

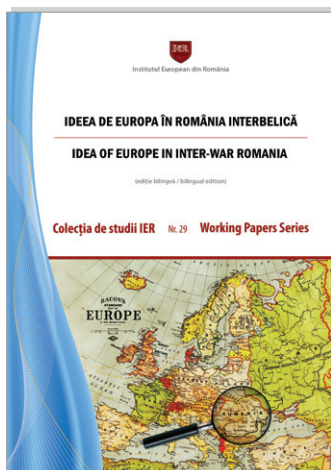
Working Paper nr. 27
Către un model dinamic de radicalizare a terorismului
Towards a dynamic model of terrorist radicalization

Avem plăcerea de a anunța publicarea *Working Paper-ului intitulat Către un model dinamic de radicalizare a terorismului (Towards a dynamic model of terrorist radicalization)*, realizat de Clara Volintiru în cadrul seriei de microstudii Working Papers a IER. Lucrarea, realizată în limba engleză, își propune să dezvolte o evaluare teoretică a procesului de radicalizarea terorismului, printr-o analiză a interacțiunii între motivațiile individului și factorii determinanți din mediul înconjurător, și exemplificări cu studii de caz pentru conflictele din Cecenia și Kosovo. Înțelegerea corespunzătoare a dinamicii fenomenului de radicalizare este esențială pentru dezvoltarea unor politici eficiente de securizare a granițelor Uniunii Europene și combaterea terorismului.

Working Paper nr. 28
Inițiative ale Uniunii Europene în regiunea mediteraneană

Micro-studiul având drept temă *Inițiative ale Uniunii Europene în regiunea mediteraneană*, este realizată de Oana Mocanu, coordonator de proiect în cadrul IER și abordează aspecte privind politica de vecinătate a UE în regiunea mediteraneană, din perspectiva ultimelor evoluții în regiune. Complementară relațiilor bilaterale din cadrul PEV, Uniunea pentru Mediterana (UpM) (2008) este cea mai recentă inițiativă a UE pentru această zonă, ce aduce o serie de elemente de valoare adăugată față de primele proiecte, cum ar fi: instituționalizarea sa, accentul plasat preponderent pe proiecte și pe atragerea de surse private de finanțare, precum și încercarea de a crea premisele unei mai temeinice cooperări chiar în interiorul regiunii mediteraneene.

Working Paper nr. 29
Ideea de Europa în România interbelică
Idea of Europe in inter-war Romania

Lucrarea de tip Working Paper realizată de Mihai Sebe, coordonator de proiect în cadrul IER, își propune să analizeze evoluția ideii europene în România interbelică. Se încearcă cu acest prilej realizarea unei prezentări sintetice a curentelor și evoluțiilor intelectuale românești, prezentarea unei istorii a acestei idei în mediile politice și intelectuale interbelice. Lucrarea dovedește că elitele românești sunt conectate la evoluțiile pe plan european, oferind soluții și comentând pe un ton avizat propunerile avansate.

Pentru mai multe detalii despre publicațiile IER, accesați www.ier.ro - secțiunea *Publicații*

Redactor-șef: Mădălina Magnusson
Redactori: Alina Arhire, Mariana Bara, Agnes Nicolescu, Mihai Sebe
Grafică & DTP: Monica Dumitrescu
Versiunea în limba engleză: Loredana Licuța, Anca Mihalache, Mihaela Papa, Diana Popa, Mona Răuș
 * Textele publicate în acest Newsletter exprimă opinia autorilor și nu reprezintă poziția oficială a Institutului European din România.
 ISSN 2065 - 457X

Pentru a primi viitoarele numere ale Newsletter-ului IER, vă puteți abona accesând următorul link: www.ier.ro.

Institutul European din România
 Bld. Regina Elisabeta nr. 7-9, RO - 030016, București, România
 Tel: (+4021) 314 26 96 / 133 / Fax: (+4021) 314 26 66
 Contact: newsletter@ier.ro
 Web: www.ier.ro